

YOL HİKAYESİ

Mustafa Kabakçı

Merhaba,

Gören gözü, işiten kulağı, hisseden kalbi olanlara selam olsun.

Eğrinin-doğrunun, güzelin-çirkinin, iyinin-kötünün toplumlarca yıllar içinde tecrübelerle belirlendiği değil; giyeceğimizin, konuşacağımızın, düşüneceğimizin dünya hâkimlerince belirlendiği zamanımıza söyleyecek sözümüz var.

Sanal olarak oluşturulmuş değerlerin, reklâmlarla niye lazım olduğu bilinmeden, dayatılan ihtiyaçların altında ezilmiş insanımızı bulmaya başımızı dizine koymaya, konuşmaya, dinlemeye niyetimiz var.

Hayat yolculuğumuzda hiç beklemediğimiz mekânlarda, zamanlarda onunla karşılaşabiliyorsunuz. Hal hatır sorma esnasında öyle bir söz ortaya düşüyor ki, şaşırıyor; şaşkınlıkla arkasına düştüğümüz söz sizi bir unutulmuş dünyanın önüne getiriyor. Orada onun suskun, boynu bükük, mütevazı ama kendinden emin beklediğini görüyorsunuz.

Yapacağım oradan tattığım bulunmaz lezzeti tekrar gündeme taşımak, insanımızı bu lezzetle yeniden tanıştırmak.

Ben her sözün bir ruhu olduğuna inanırım. O`nunla karşılaşınca, sözlük manasını önemsemeyin, hissedin. Gönlümüzün kapısını çalar, küstürmeyin açın, o gelir yerleşir.

Sözün ruhunun olduğu dünya bizim dünyamız. O dünya çoktandır sizi bekliyor. Buyurun evinize girer gibi girin, keyfinizce kurulun, sizi çok bekledik! HOŞ GELDİNİZ

O`na Seydişehir Gevrekli`de rastladım. Bir taşın üzerine oturmuş, gözünde şişe dibi kalınlığında gözlükler, ayağında mest üzeri lastik, çenesi bastonunda güneşleniyordu.

- Selamünaleyküm.

- Aleyküm selâm.

Elini öptüm, yanına oturdum.

- Emmi nasılsın?

- İyiyim oğlum, sen kimlerdensin? Tanıyamadım.

- Yabancıyım emmi tanımazsın.

- Hoş geldin. Hizmet ne yavrum?

- Hiç emmi öyle geziyorum. Nasılsın? İyi misin?

- İyiyim hamdolsun. Teyzen ölmese daha iyi olacaktım.

- Nasıl köy epey değişti mi?

- Değişmez olur mu ay oğlum? Eskiden biz çarşıdan fileye aldığımızı gazeteye sarmadan köye giremezdik! Alan var, almayan var.

Alanın, almayana saygı duyduğu devre selam olsun..